

Ἡ σύζυγος τοῦ εφευρέτου τῆς φωτογραφίας. Πρό τινων μηνῶν ὡς ἐγράψαμεν ἐωρτάσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς εφευρέσεως τῆς φωτογραφίας, τῆς εφευρεθείσης ὡς γνωστὸν ὑπὸ τοῦ Daguerre.

Ὁ Daguerre ἀνέκει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἐπιμόνων ἐκείνων ἀνδρῶν οἵτινες ἐμπεφαρημένοι μίᾳς ἰδέας συγκεντροῦσιν ὅλον τὸ ψυχικὸν αὐτῶν σθένος εἰς ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ἀκαταπύνητοι ἐκ τῶν ἀποτυχιῶν, ἀκράδαντον ἔχοντες θάρρος καὶ πεποίθησιν ὅτι ἡμέραν τινὰ θ' ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα τοῦ θριάμβου.

Χαρακτηριστικώτατον περὶ αὐτοῦ ἀνέκδοτον ἀναγινώσκουμεν ἐν γαλλικῇ ἡφμερίδι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἰδρύσεως μνημείου εἰς ἓνα τῶν ἐξοχωτάτων χημικῶν τῆς Γαλλίας, τὸν J.-B. Dumas.

Ἡμέραν τινὰ ὁ περιώνυμος χημικὸς εὐρίσκειτο ἐν τῷ χημικῷ ἐργαστηρίῳ του, μελετῶν τὰς ιδιότητας τοῦ χλωρίου καὶ τὴν ἐπενέργειαν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀργανικῶν συνδέτων σωμάτων, ὅπως καθορίσῃ τὸν φερώνυμον αὐτοῦ χημικὸν νόμον, ὅτε ὁ θυρωρὸς ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι κυρία τις παρεκάλει ἐπιμόνος νὰ τὸν ἴδῃ.

Ἦτο καθ' ὀλοκληρίαν ἄγνωστος ἡ κυρία ἐκείνη εἰς τὸν καθηγητὴν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπέμενε σφόδρα, ἀπεράσισε νὰ διακόψῃ τὴν ἐργασίαν του καὶ τὴν δεχθῆ.

Ἀνεκοίνωσεν αὐτῇ ἀμέσως τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς της· ἤρξατο νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ μίαν χάριν, χάριν ὅχι συνήθη· τον παρεκάλει θερμῶς νὰ πείσῃ ἓνα εφευρέτην, νὰ παύσῃ πλέον ν' ἀσχολῆται πεισματοῶδως εἰς πειράματα δαπανηρά, τὰ ὅποια εἰς οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα κατέληγον;

Ὁ εφευρέτης ἐκείνος ἦτο ὁ σύζυγός της.

— Μόνος σεῖς, τῷ εἶπε, ἔνεκα τῆς ὑψηλῆς θέσεως τὴν ὁποίαν κατέχετε, ἔνεκα τῆς φήμης σας, ἔνεκα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας σας ἡμπορεῖτε νὰ τὸν πείσετε ὅτι ματαιοπονεῖ. . . . Ἄλλοιμονο! κατεστράφημεν τὰ παιδία μου κ' ἐγὼ ἀπ' αὐτὸ τὸ φοβερὸ πείσμα του! . . . Χθὲς διὰ ν' ἀγοράσῃ κάτι χημικὰ ὑγρά, τὰ ὅποια στοιχίζουσι ἀκριβὰ, ἐπώλησε τὰ μισὰ ἐπιπλά μας, διότι δὲν μᾶς ἔμεινε τίποτε ἄλλο διὰ νὰ πωλήσωμεν. Δὲν παίρνει ἀπὸ λόγια. Τί δὲν τοῦ εἶπα! Τοῦ κάκου. Αὐτὸς τὴν δουλειά του. Θὰ ἔλθῃ, λέγει, μὴ ἡμέρα ποῦ θὰ ἐπιτύχῃ καὶ τότε θάλλῃ μαζευμένο τὸ χρῆμα. . . Ἄλλ' αὐτὰ εἶνε ὄνειρα τρελλοῦ. . . θὰ καταντήσωμεν καὶ νὰ πεινοῦμεν!

Ἡ ταλαίηνος γυνὴ τηλικαύτην ἀνησυχίαν καὶ ἀποθάρρυνσιν ἐδείκνυε ὥστε ὁ χημικὸς συνεκινήθη.

— Καλὰ, εἶπε, στελειάτε μοι αὐριον τὸν σύζυγόν σας. . . καὶ θὰ τὸν ἐπιπλήξω, ἂν πρέπῃ.

— Ἄχ, κύριε Δουμᾶ, δὲν ἠξέυρετε τί εὐεργεσίαν θὰ μᾶς κάμετε! Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀνοίξετέ του τὰ μάτια, δώσετέ του νὰ ἐνοήσῃ τὸ σφάλμα του, κάμετέ τον νὰ γείνη γνωστὸς ἕπως ἦταν πρῶτα, πρὶν ν' ἀρχίσῃ αὐτὰς τὰς ἱστορίας.

— Θὰ προσπαθῶ, κυρία μου, καὶ πῶς ὀνομάζεται;

— Δαγγέρ.

— Ὁ σκηνογράφος;

— Ναί, ἄχ! ποῦ εἶνε ὁ εὐτυχημένος ἐκεῖνος ὁ καιρὸς ποῦ εἶχε ὅλον τὸν νοῦ του νὰ ζωγραφίσῃ σκηνάς!

Πράγματι περὶ τοῦ συνεργάτου τοῦ Niepce ἐπρόκειτο, περὶ τοῦ μετὰ ταῦτα εφευρέτου τῆς φωτογραφίας.

Ὁ Δαγγέρ προσῆλθεν εἰς τὸν Δουμᾶν, ὅστις, ἐξ ὅσων εἶχεν ἀκοῦσῃ, ἀνέμενε νὰ ἴδῃ φαντασιοκόπον τινὰ καὶ μονομανῆ.

Ἄλλ' εὐθὺς ὡς ὁ Δαγγέρ ἐξέβηκεν αὐτῷ τὸ σχέδιόν του, εὐθὺς ὡς ἐξήγησεν ἐπὶ ποίων λόγων ἐστηρίζετο ὅπως ἐλπίζῃ ἀφευκτὸν τὴν ἐπιτυχίαν, ὁ χημικὸς ἐνόησεν ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ γελοίας ἰδιοτροπίας, καὶ οὐ μόνον δὲν ἀπέτρεψεν αὐτὸν ἀλλὰ καὶ τὸν παρώτρυνε καὶ τὸν ἐνεθάρρυνε.

Μετὰ τινὰς ὥρας ἡ σύζυγος τοῦ εφευρέτου ἦλθε πρὸς τὸν Δουμᾶν ὅπως μᾶθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνδιαλέξεως.

— Δοιπὴν, ἤκουσε ὅτι τοῦ εἶπατε;

— Βέβαια.

— Τοῦ εἶπατε ν' ἀφήσῃ πλέον αὐτὲς τὰς τρέλλες;

— Τοῦ εἶπα ὅτι εὐρίσκειται εἰς τὰ ἔχνη μίᾳς μεγαλοφυοῦς εφευρέσεως.

— Πῶς; σεῖς. . . εἰς τὸν ὁποῖον εἶχα τόσῃν μεγάλην ἐμπιστοσύνην! . . .

— Ἦσυχάσατε, κυρία, ὁ σύζυγός σας θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐρεῦνας του. . . Ἀλλὰ τὰς δαπάνας ἀναλαμβάνω ἐγὼ τοῦ λοιποῦ. Πιστεῦσατέ με· μὴ ἐναντιοῦσθε εἰς τὰς ἐργασίας του· θαυμάζετέ τον μᾶλλον.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης πράγματι ὁ Δουμᾶς ἀνέλαβεν ὅλας τὰς δαπάνας τῶν πειραμάτων, διὰ τῆς ἐνδέρμου δὲ καὶ πεφωτισμένης ἐκείνης ὑποστηρίξεως ὁ Δαγγέρ ἐπέτυχεν ἐν τέλει καὶ ἐθριάμβευσεν.

Ἡ ἀνθρωπίνῃ ρίσι ἐν τῷ ἀγγλικῷ δικαίῳ. Ἡ ρίσι ἀνεγνωρίσθη διὰ νόμου τοῦ κοινοβουλίου ἐν Ἀγγλίᾳ ὡς μέλος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος μόλις ἐν ἔτει — 1705, ἤτοι πρὸ 184 ἐτῶν. Ἀνθρωπὸς τις ἐν Λονδίῳ ἀπέκοψε τὴν ρίνα ἄλλου τινός, πρὸς ὃν εἶχεν ἔλθη εἰς ἔριδα. Ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου ἰσχυρίζετο ὅτι ἡ ἀποκοπὴ τῆς ρίνος δὲν εἶνε ἀκρωτηριασμός, καθ' ὅτι ἡ ρίσι δὲν εἶνε μέλος τοῦ σώματος, ὡς συνισταμένη μόνον ἐκ χόνδρων, ἐνῶ τὰ μέλη τοῦ σώματος συνίστανται ἐκ μυῶν, ἀρτηριῶν, νεύρων, ὀστέων κτλ. Τὸ σοφὸν τοῦτο ἐκ τῆς χειρουργικοδικαστικῆς ἐπιχειρήμα ἐπέισε τοὺς ἐνόρκους καὶ ὁ ρινοκόπτης ἐκρούρηξεν ἀθῶος. — Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀθῶοσις αὐτῆ ἐξέθετεν εἰς μέγαν κίνδυνον πάσας τὰς ρίνας τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, τὸ ὑπουργεῖον ἔφερεν εἰς τὸ κοινοβούλιον νομοσχέδιον, δι' οὗ ἡ ρίσι ἀνεγνωρίζετο ἐπίσημως ὡς μέλος τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη καὶ ἔκτοτε ἡ ρίσι ἔχει καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τὰ δικαίωμάτα της.

Ἀγγλικὴ μεγαλορῖα. Εἷς ἐκ τῶν μεγίστων ἐν τοῖς γράμμασιν ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας ἦτο ὁ περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος ἀκμάσας σοφὸς Θωμᾶς Young, τοῦ ὁποῖου ἡ καταπληκτικὴ πολυιδμοσύνη καὶ ἔξοχος μεγαλοφυΐα ὀλίγον ὑπὸ τῶν συγχρόνων αὐτῷ ἐνοήθη καὶ ἔτι ὀλιγωτέρον ἐξετιμήθη. Πλείστα τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν καὶ ἀνακαλύψεων ἐλησημονήθησαν, ὡς λ. χ. αἱ περὶ τῶν χρωμάτων ἐμβριδέσταται αὐτοῦ πραγματεῖαι, αἵτινες μόλις ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Μάξουελ καὶ τοῦ Χελμχολτς ἀνεσκάφθησαν οὕτως εἰπεῖν ἐκ τῶν ὀμιθῶν καὶ πολυτόμων πρακτικῶν τῆς βασιλικῆς ἐν Λονδίῳ Ἐταιρείας τῶν Ἐπιστημῶν.

Ὁ σοφώτατος οὗτος ἀνὴρ, ὅστις ὑπὸ τῆς φύσεως ἦτο πεπροικισμένος δι' ἐξαιρέτων δώρων, ἦτο ἰατρός, ἀρχαιολόγος, αἰγυπτολόγος, μαθηματικὸς, ἀστρονόμος, φυσιοδίφης, μηχανικὸς, γλωσσολόγος κτλ. Ἐν ἡλικίᾳ δεκατεσσάρων ἐτῶν ἦτο κάτοχος ἑνῆς γλωσσῶν καὶ εἶχεν ἔκτακτον φιλομάθειαν καὶ φιλοπονίαν. Ὁ Thomas Young εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἕκαστος ἀνθρώπος δύναται, ὅταν θέλῃ, νὰ μάθῃ πᾶν ὅ,τι εἶνε μαθητὸν καὶ εἰς ἄλλον τινὰ, προσεπαθεῖ δὲ διὰ τῶν πραγμάτων ν' ἀποδείξῃ τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης του ταύτης, παραδιδόμενος ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν σπουδὴν οἰουδήποτε κλάδου τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, ἅμα ὡς ἐλάμβανεν ἰδιαιτέραν πρὸς τοῦτο ἀφορμὴν, καὶ γινόμενος πράγματι κάτοχος τῆς γνώσεως ἐκείνης, ἥς τῶς ἐστερεῖτο. Ἐσπέραν τινὰ, ἐν τινι συναναστροφῇ, εἶπε τις πρὸς αὐτὸν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ τέχνηαι τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ μάθῃ ὁ ἐπιστήμων, π. χ. ἡ σχοινοβατικὴ τέχνη. Ἀμέσως τὴν ἐπομένῃ ἡμέρᾳ ὁ Young παρεδόθη ὀλοφύχως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς τέχνης ταύτης, καὶ ἐντὸς βραχυτάτου σχετικῶς διαστήματος ἠδύνατο νὰ περιπατῆ εὐχερέστατα ἐπὶ τοῦ σχοινοῦ, τεταμένου εἰς μέγα ὕψος ὑπεράνω τοῦ ἐδάφους, ἐν δὲ τῷ ἱπποδρομίῳ ἰστάμενος ἐπὶ δύο ἵππων ἀνευ ἐπιπτιῶν νὰ υπερβαίῃ μάλιστα καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἱππευτάς. Συγχρόνως δὲ ἦτο καὶ καθηγητῆς τῆς ἱατρικῆς, παραδίδων ἐναλλὰξ τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης ἐν τινι νοσοκομείῳ τοῦ Λονδίνου. Ἡμέραν τινὰ προὔκαλεσε τοὺς φίλους του νὰ τῷ προτείνωσιν οἷον δῆποτε ἐπιστημονικὸν πρόβλημα, ὅσον οἷον τε δυσχερέστατον, ὑπισχνόμενος ὅτι θὰ τὸ λύσῃ ἐξ ἄπαντος. Οἱ φίλοι του προέτειναν αὐτῷ τὴν τότε ὑπὸ μνηδὸς ἔτι κατορθωθεῖσαν ἀνάγνωσιν καὶ ἐρμηνείαν τῶν ἱερογλυφικῶν, καὶ πράγματι ὁ Young ἤρξατο πρῶτος πάντων τῆς ὀρθῆς ἐξηγήσεως τῶν τῶς ἀνεξηγήτων ἱερογλυφικῶν ἐπιγραφῶν. Ὁ Young εἶνε πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ ὁ θεμελιωτὴς τῆς περὶ χρωμάτων θεωρίας. Κατὰ τὰς τελευταίας ἔτι τοῦ βίου του σιγμᾶς, κατακεκλιμένος ἐν τῇ ἐπιθανάτῳ κλινῇ, ὑπήγόρευε τὴν σύνταξιν ἐνὸς τῶν τελειωτάτων ἀγγλοαζαβινῶν λεξιμῶν.